

பாரதியின் படைப்புகளில் தேசியம், பெண் விடுதலை, சமூகச் சீர்திருத்தம்: நவீனத் தமிழ்க் கவிதையின் உருவாக்கம்

D Boopathi

President, Bharat Seva Samiti, Kamarajar Salai, Mathur MMDA, Chennai.

Article information

Received: 3rd June 2026

Received in revised form: 15th July 2026

Accepted: 9th August 2026

Available online: 25th September

Volume: 2

Issue: 3

DOI: <https://doi.org/10.63090/IJILRS/3108.1797.0027>

Abstract

This paper examines the poetry and prose of C. Subramania Bharati (1882–1921) as a major instrument of social awakening in modern Tamil society. Journalist, poet, and freedom fighter, Bharati carried verse from the preserve of learned pundits into the speech and song of ordinary people. Drawing on the frameworks of print capitalism, nationalism and the women's question, and language devotion, the study analyses how his writings brought together Indian nationalism, pride in Tamil, the emancipation of women, the abolition of caste, and economic equality. It traces his life, his journalism, his exile in Pondicherry, his three long poems, and his prose poetry, and follows the posthumous history of his work up to its nationalisation in 1949. It also evaluates criticism from feminist and Dravidian perspectives, the limitations of his thought, and his contemporary relevance, arguing that Bharati was not merely a patriotic poet but a foundational force in the making of modern Tamil sensibility.

சுருக்கம்

சி. சுப்பிரமணிய பாரதியின் (1882-1921) கவிதைகளையும் உரைநடை எழுத்துகளையும் நவீனத் தமிழ்ச் சமூக விழிப்புணர்வின் முக்கியக் கருவியாக இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. இதழாளராகவும் கவிஞராகவும் விடுதலைப் போராட்ட வீரராகவும் செயல்பட்ட பாரதி, புலவர்களுக்கு மட்டுமே உரியதாயிருந்த கவிதையைப் பொதுமக்களின் மொழிக்கும் மெட்டுக்கும் கொண்டுவந்தார். அச்சு முதலாளித்துவம், தேசியமும் பெண் வினாவும், மொழிப்பற்று ஆகிய கோட்பாட்டுச் சட்டகங்களைப் பயன்படுத்தி, அவரது படைப்புகள் இந்தியத் தேசியம், தமிழ்ப் பெருமிதம், பெண் விடுதலை, சாதி ஒழிப்பு, பொருளாதாரச் சமத்துவம் ஆகியவற்றை எவ்வாறு ஒருங்கிணைத்தன என்பதை இவ்வாய்வு பகுப்பாய்வு செய்கிறது. அவரது வாழ்க்கைப் பின்னணி, இதழியல் பணி, புதுச்சேரி வாழ்க்கை, முப்பெரும் பாடல்கள், வசன கவிதை ஆகியவற்றிலிருந்து தொடங்கி, மறைவுக்குப் பிந்தைய அவரது படைப்புகளின் நாட்டுடைமையாக்கம் வரையிலான வரலாற்றை இது விளக்குகிறது. பெண்ணியம், திராவிட இயக்கம் ஆகிய நோக்குகளிலிருந்து எழுந்த விமர்சனங்களையும் அவரது சிந்தனையின் வரம்புகளையும் சமகாலப் பொருத்தத்தையும் இது மதிப்பிடுகிறது.

முக்கிய சொற்கள் : - சுப்பிரமணிய பாரதி, நவீனத் தமிழ்க் கவிதை, தேசியம், பெண் விடுதலை, சாதி ஒழிப்பு, இதழியல், வசன கவிதை, நாட்டுடைமையாக்கம்

1. முன்னுரை

நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாறு பெரும்பாலும் சுப்பிரமணிய பாரதியிலிருந்தே தொடங்குகிறது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கும் மேலாக நடை, உவமை, மொழி ஆகியவற்றில் மரபின் கட்டுப்பாடுகளைப் பின்பற்றி வந்த தமிழ்க் கவிதையில், எளிமையையும் இசைமையையும் முன்னிறுத்திய அவரது படைப்புகள் உணர்விலும் வடிவிலும் ஒரு தெளிவான மாற்றத்தைக் குறிக்கின்றன.^{1,5}

பாரதியின் கவிதை வெறும் அழகியல் நிகழ்வு அன்று. அந்நிய ஆட்சி, சாதி ஏற்றத்தாழ்வு, பெண்ணடிமைத்தனம், வறுமை ஆகியவற்றை எதிர்த்து ஒரு சமூகம் தன்னைப் பற்றித் தானே சிந்தித்த களமாக அது அமைந்தது. காலனிய எதிர்ப்பு, சாதி எதிர்ப்பு, பெண் ஒடுக்குமுறை எதிர்ப்பு ஆகிய மூன்றையும் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் ஒருங்கே முன்னெடுத்தார்.^{1,2}

தாசூரின் சமகாலத்தவரான பாரதி, தம் வாழ்நாளில் உரிய அங்கீகாரம் பெறாமல் வறுமையில் மறைந்தார்; ஆனால் மறைவுக்குப் பின் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மையச் சின்னமாக உயர்ந்தார். ஒரு கவிஞர் எவ்வாறு ஒரு சமூகத்தின் பொதுச் சொத்தாக மாறுகிறார் என்பதற்கு அவரது மறுவாழ்வு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.²

பாரதியின் படைப்புகளைச் சமூகச் சீர்திருத்தத்தின் பின்னணியில் முழுமையாகப் பகுப்பாய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும். தேசியம், தமிழ்ப்பற்று, பெண் விடுதலை, சாதி ஒழிப்பு, பொருளாதாரச் சமத்துவம், கவிதை வடிவப் புதுமை, விமர்சனங்கள், சமகாலப் பொருத்தம் ஆகியவை இங்கு ஆராயப்படுகின்றன.

2. ஆய்வின் எல்லையும் முறையும்

இக்கட்டுரை விளக்கமுறை, பகுப்பாய்வுமுறை ஆகியவற்றைப் பின்பற்றுகிறது. பாரதியின் கவிதைகளும் உரைநடை எழுத்துகளும் முதன்மைச் சான்றுகளாகவும், இலக்கிய வரலாறு, அச்சுப் பண்பாடு, மொழி அரசியல், பெண்ணியம், சாதி அரசியல் ஆகிய துறைகளில் வெளிவந்த ஆய்வு நூல்கள் துணைச் சான்றுகளாகவும் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.^{1,2,6}

மூன்று வினாக்களை இவ்வாய்வு மையப்படுத்துகிறது. முதலாவது, பாரதியின் படைப்புகள் எத்தகைய வரலாற்று, ஊடகச் சூழலில் உருவாயின? இரண்டாவது, தேசம், மொழி, பெண், சாதி, வறுமை ஆகியவை குறித்த அவரது சிந்தனையின் முக்கியக் கூறுகள் யாவை, அவை ஒன்றோடொன்று எவ்வாறு இணைகின்றன? மூன்றாவது, அச்சிந்தனையின் வரம்புகள் யாவை, பிற்கால இயக்கங்கள் அதனை எவ்வாறு ஏற்றன அல்லது மறுத்தன?

பாரதியின் வாழ்க்கை விவரங்கள் பல, அவரது மறைவுக்குப் பின் எழுதப்பட்ட நினைவுக் குறிப்புகளையும் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் சார்ந்துள்ளன. ஆகவே ஆவணச் சான்றுகளையும் பிற்காலப் புனைவுகளையும் வேறுபடுத்திக் காணும் எச்சரிக்கை தேவைப்படுகிறது.²

3. கோட்பாட்டுச் சட்டகம்

பாரதியைப் புரிந்துகொள்ள மூன்று கோட்பாட்டு அணுகுமுறைகள் பயன்படுகின்றன. பெனடிக்ட் ஆண்டர்சனின் அச்சு முதலாளித்துவம் (Print Capitalism) என்னும் கருத்தாக்கம், செய்தித்தாள்களும் அச்சு நூல்களும் ஒருவரையொருவர் அறியாத வாசகர்களிடையே ஒரு பொதுவான தேச உணர்வை எவ்வாறு உருவாக்குகின்றன என்பதை விளக்குகிறது.³ நாளிதழ், வார இதழ், கேலிச்சித்திரம்,

பாடல் தொகுப்பு ஆகிய அச்ச வடிவங்களின் வழியாகவே பாரதி தம் வாசகர்களை உருவாக்கினார்.

பார்த்தா சாட்டர்ஜியின் ஆய்வு, காலனியக் காலத் தேசியம் பெண் வினாவை எவ்வாறு கையாண்டது என்பதை விளக்குகிறது. புறவுலகான பொருளியல் தளத்தில் மேற்கின் மேன்மையை ஏற்ற தேசியம், அகவுலகான ஆன்மிகப் பண்பாட்டுத் தளத்தைத் தன் இறையாண்மைக்குரிய இடமாகக் கொண்டது; அந்த அகத்தின் காவலராகப் 'புதிய பெண்' உருவாக்கப்பட்டாள் என்பது அவரது வாதம்.⁴ பாரதியின் 'புதுமைப் பெண்' கருத்தை மதிப்பிட இச்சட்டகம் உதவுகிறது.

சுமதி ராமசாமியின் மொழிப்பற்று (Language Devotion) என்னும் கருத்தாக்கம், தமிழ் மொழி தாயாகவும் தெய்வமாகவும் உருவாக்கப்பட்ட வரலாற்றை ஆராய்கிறது. இந்தியத் தேசியத்துடன் இணைந்த தமிழ்ப்பற்று, அதனோடு முரண்படும் தமிழ்ப்பற்று எனப் பல வகைகளை அவர் வேறுபடுத்துகிறார்.⁷ பாரதி இவற்றுள் முதல் வகையின் மிகச் சிறந்த பிரதிநிதி.

இவற்றுடன், எம். எஸ். எஸ். பாண்டியன், வ. கீதா, எஸ். வி. ராஜதுரை ஆகியோரின் ஆய்வுகள் தமிழ்ச் சூழலில் தேசியத்துக்கும் சாதிக்கும் இடையிலான உறவை விமர்சன நோக்கில் அணுகுகின்றன.^{10,11} இக்கட்டுரையின் பிற்பகுதியில் இவ்விமர்சனங்கள் பேசப்படுகின்றன.

4. வரலாற்றுப் பின்னணி

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தமிழ் இலக்கியப் பண்பாடு பெரும் மாற்றத்துக்கு உள்ளாகியிருந்தது. மன்னர்கள், ஜமீன்தார்கள், மடங்கள் ஆகியோரின் புரவலர் முறை தளர்ந்து, அச்சையும் வாசகர் சந்தையையும் சார்ந்த புதிய இலக்கிய உற்பத்தி முறை உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தது.^{6,12}

அக்காலக் கவிதை பெரும்பாலும் தலபுராணங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், சிலேடை, யமகம் போன்ற சொல் விளையாட்டுகள் ஆகியவற்றைச் சுற்றியே இயங்கியது. புலமையைக் காட்டுவதே கவிதையின் நோக்கமாக இருந்தது; பொதுமக்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் அதன் பொருளாகவில்லை.¹² அதே வேளையில், உரைநடை, நாவல், இதழியல் ஆகிய புதிய வடிவங்கள் வளர்ந்துகொண்டிருந்தன.

அரசியல் தளத்தில், 1905ஆம் ஆண்டு வங்கப் பிரிவினையை எதிர்த்து எழுந்த சுதேசி இயக்கம் இந்தியா முழுவதும் புதிய எழுச்சியை உருவாக்கியது. இந்திய மொழி இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் விடுதலைப் போராட்டம் மையப் பொருளான காலகட்டம் இது என்று சிசிர் குமார் தாஸ் குறிப்பிடுகிறார்.⁸ இச்சூழலில்தான் பாரதி இதழாளராகவும் கவிஞராகவும் உருவானார்.

5. வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

பாரதி 1882இல் திருநெல்வேலி மாவட்டத்து எட்டயபுரத்தில் பிறந்தார். பதினொரு வயதில் எட்டயபுர அரசவையில் அவரது கவித்திறனைப் பாராட்டிப் 'பாரதி' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.¹ தந்தையின் மறைவுக்குப் பின் காசியில் சில ஆண்டுகள் தங்கிக் கல்வி கற்றார். அங்கு இந்தி, சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகியவற்றில் பெற்ற பயிற்சியும் வட இந்திய அரசியல் சூழலின் அறிமுகமும் அவரது பார்வையை விரிவுபடுத்தின.^{2,5}

1904இல் சென்னையில் சுதேசமித்திரன் நாளிதழில் துணையாசிரியராகச் சேர்ந்ததிலிருந்து அவரது பொது வாழ்க்கை தொடங்கியது. காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் பங்கேற்றார்; திலகர் தலைமையிலான தீவிரவாதப் பிரிவை ஆதரித்தார்; வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை போன்ற சுதேசித் தலைவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகினார்.²

அரசின் அடக்குமுறை அதிகரித்தபோது 1908இல் பிரெஞ்சு ஆட்சிப் பகுதியான புதுச்சேரிக்குச் சென்றார். 1918 வரையிலான பத்தாண்டு அங்கேயே வாழ்ந்தார்.

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்குத் திரும்பியபோது கைதுசெய்யப்பட்டுச் சிறை வைக்கப்பட்டார்.¹ விடுதலைக்குப் பின் மீண்டும் சுதேசமித்திரனில் பணியாற்றிய அவர், சென்னை திருவல்லிக்கேணிக் கோயில் யானையால் தாக்கப்பட்ட சில காலத்தில், 1921 செப்டம்பரில் தம் முப்பத்தெட்டாம் வயதில் வறுமையில் மறைந்தார்.^{1,2}

6. இதழியலும் அச்சுப் பண்பாடும்

பாரதி முதன்மையாக ஓர் இதழாளர். சுதேசமித்திரன் நாளிதழ், பெண்களுக்கான சக்ரவர்த்தினி மாத இதழ், இந்தியா வார இதழ், ஆங்கிலத்தில் பால பாரதா ஆகியவற்றில் அவர் பணியாற்றினார். அவரது கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை முதலில் இதழ்களிலேயே வெளிவந்தன.^{2,6}

இந்தியா வார இதழ் தமிழ் இதழியலில் அரசியல் கேலிச்சித்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. எழுத்தறிவு குறைந்த வாசகர்களையும் சென்றடையும் காட்சி ஊடகமாக அது அமைந்தது. அச்சின் ஆற்றலை அரசியல் விழிப்புணர்வுக்குப் பயன்படுத்தும் உத்தியில் பாரதி ஒரு முன்னோடி.⁶

அடக்குமுறைச் சட்டங்கள், இதழ்களுக்குத் தடை, நூல்கள் பறிமுதல் ஆகியவற்றை அவர் தொடர்ந்து எதிர்கொண்டார். மக்களை எழுச்சியூட்டிய தீவிர தேசியக் கவிஞர், அச்செயல்பாட்டிலேயே காலனிய அரசால் நசுக்கப்பட்டார் என்று வேங்கடாசலபதி குறிப்பிடுகிறார்.⁶ புரவலர்களை நம்பாமல் வாசகர்களை நம்பி வாழ முயன்ற தொடக்ககாலத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் அவரும் ஒருவர்; அம்முயற்சியின் பொருளாதாரத் தோல்வியே அவரது வறுமைக்குக் காரணம்.^{2,6}

7. எளிமையின் அழகியல்: கவிதைக் கொள்கை

பாஞ்சாலி சபதத்தின் முகவுரையில் பாரதி தம் கவிதைக் கொள்கையை அறிவிக்கிறார். எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுமக்கள் விரும்பும் மெட்டு ஆகியவற்றைக் கொண்டு காவியம் செய்பவனே தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருகிறான் என்பது அவரது கூற்று. ஓரிரண்டு ஆண்டு நூற்பழக்கம் உள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் பொருள் விளங்க வேண்டும்; அதே வேளையில் காவியத்துக்குரிய நயங்கள் குறையக் கூடாது என்பது அவரது நோக்கம்.⁵

இக்கொள்கை ஒரு சமூக நிலைப்பாடும் ஆகும். கவிதை புலவர்களின் சொத்து அன்று; அது மக்களுக்கு உரியது. காவடிச்சிந்து, கும்மி, நொண்டிச்சிந்து, பள்ளு, தாலாட்டு போன்ற நாட்டார் இசை வடிவங்களை அவர் கையாண்டது இதன் வெளிப்பாடு.⁵ மரபிலக்கியப் பயிற்சியும் நாட்டார் மரபின் உயிர்ப்பும் ஆங்கிலக் கற்பனாவாதக் கவிஞர்களின் தாக்கமும் அவரிடம் இணைந்தன என்று கமில் சுவலபில் மதிப்பிடுகிறார்.⁵

8. தேசியக் கவிதைகள்

1908இல் வெளிவந்த சுதேச கீதங்கள் தொகுப்பு பாரதியைத் தேசியக் கவிஞராக அடையாளப்படுத்தியது. வந்தே மாதரம் பாடலின் தமிழாக்கம், பாரத மாதாவைப் போற்றும் பாடல்கள், தலைவர்களைப் பற்றிய பாடல்கள் ஆகியவை பொதுக்கூட்டங்களிலும் ஊர்வலங்களிலும் பாடப்பட்டன.^{2,8}

அவரது தேசியம் வெறும் அரசியல் விடுதலையோடு நின்றுவிடவில்லை. 'ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே, ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோமென்று' என்னும் பாடல், விடுதலை கிடைப்பதற்குப் பல பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பே அதனைக் கொண்டாடுகிறது. அப்பாடலில் சாதி வேறுபாடு ஒழிந்த, உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் மதிப்புத் தரும், யாரும் யாருக்கும் அடிமையல்லாத ஒரு சமூகமே விடுதலையின் பொருளாகிறது.¹

இமயம் முதல் குமரி வரையிலான நிலப்பரப்பையும் அதன் பல மொழி மக்களையும் ஒரே குடும்பமாகக் கற்பனை செய்யும் பாடல்கள், ஆண்டர்சன்

குறிப்பிடும் கற்பனைச் சமூக உருவாக்கத்துக்குத் தமிழில் மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள்.³

9. தமிழ்ப்பற்றும் இந்தியத் தேசியமும்

பாரதியின் தேசியம் தமிழ்ப்பற்றை விலக்கவில்லை. 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்' என்றும், 'செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே' என்றும் பாடிய அவரே பாரத மாதாவையும் பாடினார். பிராந்திய அடையாளமும் தேசிய அடையாளமும் அவரிடம் முரண்படவில்லை.⁷

அவரது தமிழ்ப்பற்று பழம்பெருமை பேசுவதோடு நிற்கவில்லை. பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களைத் தமிழில் பெயர்க்க வேண்டும் என்றும், இறவாத புகழுடைய புது நூல்களைத் தமிழில் இயற்ற வேண்டும் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார். புதிய அறிவியல் அறிவைத் தாங்கும் ஆற்றல் இல்லையெனில் தமிழ் மெல்ல அழியும் என்று ஒருவன் கூறியதாகக் குறிப்பிட்டு, அப்பழியைத் துடைக்க வேண்டும் என்று தமிழ்த்தாயின் குரலில் பாடுகிறார்.^{1,7}

சமதி ராமசாமி இதனை இந்தியத் தேசியத்துடன் இணைந்த தமிழ்ப்பற்று என வகைப்படுத்துகிறார். தமிழ்த்தாயும் பாரதமாதாவும் தாயும் மகளும் போல இணக்கமாக உருவகிக்கப்படும் இப்பார்வை, பிற்காலத் திராவிட இயக்கத்தின் தமிழ்ப்பற்றிலிருந்து வேறுபட்டது.⁷

10. பெண் விடுதலை

கொல்கத்தாவில் சகோதரி நிவேதிதையைச் சந்தித்த நிகழ்வு பாரதியின் பெண் பற்றிய பார்வையை ஆழமாக மாற்றியது என்று வாழ்க்கை வரலாறுகள் கூறுகின்றன. தம் நூல்களை அவர் நிவேதிதைக்கு அர்ப்பணித்தார். சக்ரவர்த்தினி இதழின் ஆசிரியராகப் பெண் கல்வி, குழந்தை மணம், கைம்மை ஆகியவை குறித்துத் தொடர்ந்து எழுதினார்.^{2,9}

'ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவில் ஓங்கி இவ்வையம் தழைக்குமாம்' என்பது புதுமைப் பெண் பாடலின் மையக் கருத்து. 'நிமிர்ந்த நன்னடை, நேர்கொண்ட பார்வை, நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகள்' கொண்டவளாக அவர் புதிய பெண்ணை வரைகிறார். பெண்கள் விடுதலைக் கும்மியில், பெண்களைப் பூட்டி வைத்த விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார் என்று பெண்களே பாடுகின்றனர்.¹

கற்பு நிலை என்று சொல்ல வந்தால் அதனை இரு பாலருக்கும் பொதுவில் வைக்க வேண்டும் என்ற அவரது கூற்று, அக்காலச் சூழலில் துணிச்சலானது. பெண் கல்வி, சொத்துரிமை, மணத் தேர்வு உரிமை, விதவை மறுமணம் ஆகியவற்றை அவர் கட்டுரைகளில் வலியுறுத்தினார்.⁹ பாஞ்சாலி சபதத்தில் அவையில் அவமதிக்கப்படும் பாஞ்சாலி, அடிமைப்பட்ட பாரத தேசத்தின் உருவகமாகவும், நீதி கேட்டு வாதிடும் பெண்ணாகவும் ஒருசேரக் காட்சியளிக்கிறாள்.^{5,9}

11. சாதி ஒழிப்பும் மனித சமத்துவமும்

'சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா; குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்' என்று குழந்தைகளுக்கான பாடலிலேயே சாதி மறுப்பை அவர் விதைத்தார். பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு இல்லை; அறிவும் அன்பும் கல்வியுமே மேன்மைக்கு அடிப்படை என்பது அவரது நிலைப்பாடு.¹

பிராமணக் குடும்பத்தில் பிறந்த அவர், தம் சாதியின் ஆசாரங்களைப் பொதுவெளியில் மீறினார். எல்லாச் சாதியினருடனும் சேர்ந்து உண்டார்; புதுச்சேரியில் ஓடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர் ஒருவருக்குப் பூணூல் அணிவித்து, எல்லோரும் ஓர் குலம் என்பதைச் சடங்கின் வழியாகவே அறிவித்தார் என்று நினைவுக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.²

வேத, உபநிடத மரபின் மீதான ஆழ்ந்த பற்றும் சாதி எதிர்ப்பும் அவரிடம் இணைந்திருந்தன. சாதி என்பது பழைய ஞான மரபின் சிதைவு என்றும், அம்மரபின் உண்மையான சாரம் சமத்துவமே என்றும் அவர் நம்பினார். இந்நிலைப்பாடே பிற்காலத்தில் விமர்சனத்துக்கும் உள்ளானது.^{10,11}

12. வறுமை எதிர்ப்பும் பொருளாதாரச் சமத்துவமும்

‘தனியொருவனுக்கு உணவிலையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்’ என்ற வரி தமிழின் மிகப் புகழ்பெற்ற சமூக முழக்கங்கள் ஒன்று. இனி ஒரு விதி செய்வோம், அதை எந்த நாளும் காப்போம் என்று தொடங்கும் அப்பாடல், பசியை ஒரு தனிமனிதச் சிக்கலாக அன்றி ஒரு சமூகக் குற்றமாகக் காண்கிறது.¹

1917இல் நிகழ்ந்த ரஷ்யப் புரட்சியை வரவேற்று அவர் எழுதிய புதிய ருஷியா என்னும் பாடல், இந்திய மொழிகளில் அப்புரட்சி குறித்து வந்த தொடக்ககாலப் படைப்புகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் என்ற அவரது அழைப்பு, உடல் உழைப்புக்கு மதிப்புத் தரும் ஒரு சமூகப் பார்வையை முன்வைக்கிறது.⁸

ஆயினும் அவரை ஒரு முறையான சோசலிசச் சிந்தனையாளராகக் கொள்ள இயலாது. அவரது சமத்துவக் கருத்துகள் அத்வைத ஆன்மிகம், மனிதநேயம், புரட்சிகர உணர்ச்சி ஆகியவற்றின் கலவையாகவே அமைந்துள்ளன.⁵

13. புதுச்சேரிக் காலமும் முப்பெரும் பாடல்களும்

புதுச்சேரியில் கழித்த பத்தாண்டு பொருளாதார நோக்கில் மிகக் கடினமானது; ஆனால் படைப்பு நோக்கில் மிக வளமானது. அரவிந்தர், வ. வே. சு. ஐயர் போன்றோருடனான தோழமை, வேத இலக்கியக் கல்வி, பிரெஞ்சு இலக்கியத்தின் அறிமுகம் ஆகியவை அவரது சிந்தனையை ஆழப்படுத்தின.^{2,5}

கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகிய மூன்றும் இக்காலத்தின் முக்கியப் படைப்புகள். கண்ணன் பாட்டில் கண்ணனைத் தோழனாக, தாயாக, தந்தையாக, சேவகனாக, அரசனாக, சீடனாக, குருவாக, குழந்தையாக, காதலனாக, காதலியாகப் பல உறவுகளில் கற்பனை செய்கிறார். பக்தி மரபின் நாயக நாயகி பாவத்தை அவர் புதிய திசைகளில் விரித்தார்.⁵

குயில் பாட்டு ஒரு கனவுக் காட்சியாக அமைந்த கற்பனைக் காவியம்; அதன் உட்பொருள் குறித்துத் திறனாய்வாளர்களிடையே பல விளக்கங்கள் உள்ளன. பாஞ்சாலி சபதம் மகாபாரதத்தின் சூதாட்டப் பகுதியை எளிய நடையில் மறுபடைப்புச் செய்கிறது.^{1,5} இப்படைப்புகளின் விவரம் அட்டவணை 2இல் தரப்பட்டுள்ளது.

14. வசன கவிதையும் உரைநடையும்

பாரதியின் இறுதிக்காலப் படைப்புகளுள் வசன கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. யாப்பின் கட்டுகளிலிருந்து விடுபட்டு, காற்று, ஞாயிறு, சக்தி போன்ற பொருள்களை வேத சூக்தங்களை நினைவூட்டும் நடையில் பாடும் இப்பகுதிகள், தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் முன்னோடிகளாகக் கருதப்படுகின்றன.⁵

சிறுகதை, குறுநாவல், கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, தன்வரலாற்றுக் கவிதை எனப் பல உரைநடை வடிவங்களிலும் அவர் எழுதினார். ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதை குறித்துத் தமிழில் முதலில் எழுதியவர்களுள் அவரும் ஒருவர். உலக இலக்கியப் போக்குகளைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் ஆர்வம் அவரது கட்டுரைகளில் தெளிவாகத் தெரிகிறது.^{5,8}

அவரது உரைநடை பேச்சு வழக்குக்கு நெருக்கமான, நேரடியான, நகைச்சுவை கலந்த நடையுடையது. இதழியல் தேவைகளே இந்நடையை உருவாக்கின. நவீனத் தமிழ் உரைநடையின் வளர்ச்சியிலும் அவருக்கு முக்கிய இடமுண்டு.⁶

15. வாழ்க்கையும் படைப்பும்: தொகுப்புப் பார்வை

பாரதியின் வாழ்க்கையின் முக்கிய நிகழ்வுகள் அட்டவணை 1இலும், முக்கியப் படைப்புகளும் அவற்றின் மையக் கருத்துகளும் அட்டவணை 2இலும் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.^{1,2}

அட்டவணை 1: பாரதியின் வாழ்க்கையின் முக்கிய நிகழ்வுகள்

ஆண்டு	நிகழ்வு	முக்கியத்துவம்
1882	எட்டயபுரத்தில் பிறப்பு	தென் தமிழகத்துச் சிற்றரசுச் சூழல்
1893	'பாரதி' பட்டம்	பதினொரு வயதில் கவித்திறனுக்கு அங்கீகாரம்
1904	சுதேசமித்திரனில் துணையாசிரியர்	இதழியல் வாழ்க்கையின் தொடக்கம்
1906	இந்தியா வார இதழ்	தீவிர தேசிய இதழியல்; அரசியல் கேலிச்சித்திரம்
1908	சுதேச கீதங்கள்; புதுச்சேரிக்குச் செல்லுதல்	முதல் பாடல் தொகுப்பு; பத்தாண்டுப் புலப்பெயர்வு
1912	பாஞ்சாலி சபதம் (முதற் பாகம்)	எளிமைக் கவிதைக் கொள்கையின் அறிவிப்பு
1918	பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்குத் திரும்புதல்; கைது	புலப்பெயர்வின் முடிவு
1921	சென்னையில் மறைவு	முப்பத்தெட்டாம் வயதில்
1949	படைப்புகள் நாட்டுடைமையாக்கம்	மக்கள் இயக்கத்தின் விளைவாகப் பொதுக்களத்துக்கு வருதல்

அட்டவணை 2: பாரதியின் முக்கியப் படைப்புகளும் மையக் கருத்துகளும்

படைப்பு	வகை	மையக் கருத்து
சுதேச கீதங்கள்	தேசியப் பாடல்கள்	நாட்டு விடுதலை; ஒற்றுமை; சமூக விடுதலையாக விரியும் சுதந்திரம்
பாப்பா பாட்டு	குழந்தைப் பாடல்	சாதி மறுப்பு; அச்சமின்மை; அன்பு
புதுமைப் பெண்; பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி	சமூகப் பாடல்கள்	ஆண் பெண் சமத்துவம்; பெண் கல்வி
கண்ணன் பாட்டு	பக்திப் பாடல்கள்	இறைவனைப் பல மனித உறவுகளில் காணுதல்
குயில் பாட்டு	கற்பனைக் காவியம்	காதல்; கனவு; குறியீட்டுப் பொருள்
பாஞ்சாலி சபதம்	குறுங்காவியம்	பெண் அவமதிப்புக்கு எதிரான நீதி; அடிமைப்பட்ட தேசத்தின் உருவகம்
வசன கவிதை	உரைநடைக் கவிதை	இயற்கை; சக்தி; யாப்பிலிருந்து விடுதலை
புதிய ருஷியா	அரசியல் பாடல்	கொடுங்கோன்மையின் வீழ்ச்சி; மக்கள் ஆட்சி

16. மறைவுக்குப் பிந்தைய வாழ்வு: நாட்டுடைமையாக்கம்

பாரதி மறைந்தபோது அவரது படைப்புகளுக்கு வணிக மதிப்பு ஏதும் இல்லை. அவரது மனைவி செல்லம்மா அவற்றின் உரிமையை உறவினர் ஒருவருக்கு விற்பார். ஆனால் விடுதலைப் போராட்டத்தின் எழுச்சி, கிராமபோன் இசைத்தட்டுகளின் பெருக்கம், பேசும் படங்களின் வருகை ஆகியவற்றால் அவரது பாடல்கள் வணிக மதிப்புப் பெற்றன.²

ஒரு திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் அப்பாடல்களின் உரிமையை வாங்கி, பிறர் அவற்றைப் பயன்படுத்தியபோது வழக்குத் தொடுத்தார். இதனைத் தொடர்ந்து, ஒரு கவிஞரின் படைப்புகளைப் பொதுவுடைமையாக்க வேண்டும் என்று கோரி மக்கள் இயக்கம் எழுந்தது. 1949இல் சென்னை மாகாண அரசு பாரதியின் படைப்புகளை நாட்டுடைமையாக்கியது. இலக்கிய வரலாற்றில் இது ஓர் அரிய நிகழ்வு என்று வேங்கடாசலபதி விளக்குகிறார்.²

ஒரு கலைஞன் யாருக்கு உரியவன் என்ற வினாவை இந்நிகழ்வு எழுப்புகிறது. புதிதாக விடுதலை பெற்ற அரசு, ஒரு தேசியச் சின்னத்தின் எழுத்துகள் தனியார் சொத்தாக இருப்பதை ஏற்க இயலவில்லை. பாரதி தமிழ்ச் சமூகத்தின் பொதுச் சொத்தாக மாறிய இத்தருணமே, அவரது இன்றைய பண்பாட்டு நிலையை உறுதிசெய்தது.²

17. விமர்சனமும் வரம்புகளும்

பாரதியின் சிந்தனைக்கு வரம்புகளும் உண்டு. பெண்ணிய நோக்கில், அவரது புதுமைப் பெண் பெரும்பாலும் கல்வி கற்ற, உயர்சாதி, நடுத்தர வர்க்கப் பெண்ணின் இலட்சிய வடிவமே என்று சி. எஸ். லட்சுமி போன்றோர் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். பெண்ணைச் சக்தியாகவும் தாயாகவும் தெய்வமாகவும் உயர்த்தும் போக்கு, அவளை ஒரு சாதாரண மனித உயிராகக் காண்பதற்குத் தடையாகவும் அமையக்கூடும்.⁹ சாட்டர்ஜியின் சட்டகத்தில் நோக்கினால், தேசத்தின் ஆன்மிக அகத்தைத் தாங்குபவளாகப் பெண்ணை உருவகிக்கும் தேசியவாதப் போக்கிலிருந்து பாரதியும் முற்றிலும் விடுபடவில்லை.⁴

திராவிட இயக்க நோக்கில், பாரதியின் தேசியம் ஆரிய, வேத மரபை மையப்படுத்தியது என்ற விமர்சனம் எழுந்தது. 'ஆரிய பூமி', 'வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு' போன்ற சொல்லாட்சிகள், பிராமணரல்லாதார் இயக்கத்தின் வரலாற்றுப் பார்வையோடு முரண்பட்டன. தமிழ்ச் சூழலில் தேசியத்தின் மொழியும் பிராமண அடையாளமும் எவ்வாறு பின்னிப்பிணைந்திருந்தன என்பதைப் பாண்டியனும், கீதாவும் ராஜதுரையும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர்.^{10,11}

அவரது சாதி எதிர்ப்பு நேர்மையானது; ஆனால் அது பெரும்பாலும் தனிமனித மனமாற்றத்தையும் அறவுணர்வையும் நம்பியது. சாதியின் பொருளியல், அரசியல் அடிப்படைகளைக் களையும் திட்டத்தை அது முன்வைக்கவில்லை. அயோத்திதாசர் போன்ற ஒடுக்கப்பட்ட சமூகச் சிந்தனையாளர்கள் அதே காலத்தில் முன்வைத்த மாற்று வரலாற்றுப் பார்வையோடு ஒப்பிடும்போது இவ்வேறுபாடு தெளிவாகிறது.¹⁰

இறுதியாக, பாரதியைப் பற்றிய பிற்காலச் சித்திரம் பெரும்பாலும் ஒரு புனிதப்படுத்தப்பட்ட சித்திரம். அவரது முரண்பாடுகள், தடுமாற்றங்கள், சமரசங்கள் ஆகியவை அச்சித்திரத்தில் மறைந்துவிடுகின்றன. ஆயினும், ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது, தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஜனநாயக உணர்வுக்கு அவர் அளித்த பங்களிப்பு மறுக்க முடியாதது.^{2,5}

18. பாரதிக்குப் பின்: தொடர்ச்சியும் முரணும்

பாரதியின் நேரடி வாரிசாகத் தம்மை அறிவித்துக்கொண்ட பாரதிதாசன், அவரது எளிமைக் கவிதை மரபை ஏற்று, அதனைத் திராவிட இயக்கத்தின் பகுத்தறிவு, சாதி ஒழிப்பு, தமிழ்த் தேசியக் கருத்துகளுக்குப் பயன்படுத்தினார். குருவின் வடிவத்தை ஏற்றுக் கருத்தியலில் வேறுபட்ட இவ்வுறவு, தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் ஒரு சுவையான முரண்.^{5,7}

வசன கவிதையிலிருந்து தொடங்கிய புதுக்கவிதை இயக்கம், இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தமிழ்க் கவிதையின் முதன்மை வடிவமானது. சிறுகதை, நாவல் ஆகிய துறைகளிலும் பாரதிக்குப் பிந்தைய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் சமூக விமர்சனத்தை மையப் பொருளாகக் கொண்டனர்.⁸

திரைப்படப் பாடல்கள், மேடை இசை, பள்ளிப் பாடநூல்கள், அரசியல் மேடைகள் ஆகியவற்றின் வழியாகப் பாரதியின் வரிகள் அன்றாடத் தமிழ்ப் பேச்சின் பகுதியாகிவிட்டன. காங்கிரஸ், பொதுவுடைமை, திராவிட இயக்கங்கள் என மாறுபட்ட அரசியல் தரப்புகள் அனைத்தும் அவரைத் தமக்குரியவராக உரிமை கொண்டாடுவது அவரது படைப்புகளின் பன்முகத் தன்மைக்குச் சான்று.²

19. சமகாலப் பொருத்தம்

ஒரு நூற்றாண்டு கடந்தும் பாரதியின் வினாக்கள் பொருத்தமுடையவையாகவே உள்ளன. பாலினச் சமத்துவம், சாதி வன்முறை, பசி, கருத்துரிமை ஆகியவை இன்றும் தீர்க்கப்படாத சிக்கல்கள். 'நேர்கொண்ட பார்வை' போன்ற அவரது சொற்றொடர்கள் இன்றைய பெண்ணுரிமை விவாதங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.^{1,9}

மொழி குறித்த அவரது பார்வையும் இன்று பயனுடையது. தாய்மொழிப் பற்றும் பிற மொழிகளிடமிருந்து கற்கும் திறந்த மனமும் முரணானவை அல்ல என்பதை அவர் காட்டினார். அறிவியல், தொழில்நுட்ப அறிவைத் தமிழில் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அவரது அழைப்பு, எண்ணிம யுகத்தில் புதிய பொருள் பெறுகிறது.⁷

நாட்டுடைமையாக்கத்தின் விளைவாக அவரது படைப்புகள் இன்று இணையத்திலும் மின்னூல்களாகவும் தடையின்றிக் கிடைக்கின்றன. திறந்த அணுக்கம், பொதுக்களம் ஆகியவை குறித்த இன்றைய விவாதங்களுக்கு 1949ஆம் ஆண்டின் அந்நிகழ்வு ஒரு முன்னோடி.² அதே வேளையில், அவரது படைப்புகளுக்கு நம்பகமான செம்பதிப்புகளும் கால வரிசைப் பதிப்புகளும் தேவை என்பதை ஆய்வாளர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.^{2,6}

20. முடிவுரை

பாரதி வெறும் தேசபக்திக் கவிஞர் அல்லர்; நவீனத் தமிழ் உணர்வின் உருவாக்கத்தில் அவர் ஓர் அடிப்படை ஆற்றல். கவிதையை மக்கள் மொழிக்குக் கொண்டுவந்ததும், நாட்டு விடுதலையைச் சாதி, பாலின, பொருளாதார விடுதலையோடு இணைத்ததுமே அவரது நிலையான சாதனை.

இவ்வாய்வின் மூன்று வினாக்களுக்கும் சுருக்கமான விடைகளை இவ்வாறு கூறலாம். புரவலர் முறையின் தளர்ச்சி, இதழியலின் வளர்ச்சி, சுதேசி இயக்கத்தின் எழுச்சி ஆகியவை இணைந்த சூழலில் அவரது படைப்புகள் உருவாயின. தேசம், மொழி, பெண், சாதி, வறுமை ஆகிய ஐந்தையும் விடுதலை என்னும் ஒரே கருத்தின் கீழ் அவர் இணைத்தார். அவரது சிந்தனை உயர்ச்சாதி, நடுத்தர வர்க்க, வேத மரபுச் சார்பு என்னும் வரம்புகளைக் கொண்டிருந்தது; பிற்கால இயக்கங்கள் அவரது வடிவத்தை ஏற்றும் கருத்தியலின் சில கூறுகளை மறுத்தும் அவரைத் தொடர்ந்தன.

எதிர்கால ஆய்வுக்குப் பல வழிகள் உள்ளன. அவரது இதழியல் எழுத்துகளின் முழுமையான தொகுப்பும் ஆய்வும், கேலிச்சித்திரங்களின் காட்சிப் பண்பாட்டு ஆய்வு, பிற இந்திய மொழிகளின் சமகாலக் கவிஞர்களுடன் ஒப்பீடு, பெண் எழுத்தாளர்களும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூக எழுத்தாளர்களும் அவரை வாசித்த விதம் ஆகியவை அவற்றுள் முக்கியமானவை.

பாரதியைப் போற்றுவது எளிது; அவரை விமர்சனபூர்வமாக வாசிப்பது கடினம். அவரது சாதனைகளையும் வரம்புகளையும் ஒருசேர உணரும் வாசிப்பே, அச்சமின்மையையும் சமத்துவத்தையும் வலியுறுத்திய அக்கவிஞருக்கு நாம் செய்யும் உண்மையான மரியாதையாகும்.

குறிப்புகள்

1. Bharati, Subramania. *Selected Poems*. Translated by Usha Rajagopalan. New Delhi: Hachette India, 2012.
2. Venkatachalapathy, A. R. *Who Owns That Song? The Battle for Subramania Bharati's Copyright*. New Delhi: Juggernaut Books, 2018.

3. Anderson, Benedict. *Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism*. London: Verso, 1983.
4. Chatterjee, Partha. *The Nation and Its Fragments: Colonial and Postcolonial Histories*. Princeton: Princeton University Press, 1993.
5. Zvelebil, Kamil V. *The Smile of Murugan: On Tamil Literature of South India*. Leiden: E. J. Brill, 1973.
6. Venkatachalapathy, A. R. *The Province of the Book: Scholars, Scribes, and Scribblers in Colonial Tamilnadu*. Ranikhet: Permanent Black, 2012.
7. Ramaswamy, Sumathi. *Passions of the Tongue: Language Devotion in Tamil India, 1891–1970*. Berkeley: University of California Press, 1997.
8. Das, Sisir Kumar. *A History of Indian Literature, 1911–1956: Struggle for Freedom: Triumph and Tragedy*. New Delhi: Sahitya Akademi, 1995.
9. Lakshmi, C. S. *The Face Behind the Mask: Women in Tamil Literature*. New Delhi: Vikas Publishing House, 1984.
10. Geetha, V., and S. V. Rajadurai. *Towards a Non-Brahmin Millennium: From Iyothee Thass to Periyar*. Calcutta: Samya, 1998.
11. Pandian, M. S. S. *Brahmin and Non-Brahmin: Genealogies of the Tamil Political Present*. Delhi: Permanent Black, 2007.
12. Ebeling, Sascha. *Colonizing the Realm of Words: The Transformation of Tamil Literature in Nineteenth-Century South India*. Albany: State University of New York Press, 2010.